

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεία Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΙΗ'
Φλώρινα - ἀρ. φύλλου 810²

Τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Εὐφημίας
Παρασκευὴ 11 Ἰουλίου 2025 (2001)

Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος
Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης

Ἡ ἁγία μεγαλομάρτυς Εὐφημία

Καὶ πάλι, ἀγαπητοί μου, ἡ ἁγία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μᾶς καλεῖ σὲ ἑορτὴ καὶ πανήγυρι. Ἀνέτειλε στὸν πνευματικὸ ὁρίζοντα ἄστρο φωτεινὸ, ἡ μνήμη τῆς μεγαλομάρτυρος **ἁγίας Εὐφημίας**. Ἄς ρίξουμε ἓνα βλέμμα στὸν βίό της.

Ποῦ γεννήθηκε, ποῦ ἐφύτρωσε τὸ λουλούδι αὐτό; Γεννήθηκε σὲ μία πόλι τοῦ Βυζαντίου, **στὴ Χαλκηδὼνα**, ποῦ ἦταν ἀπέναντι ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολι. Ὁ Βόσπορος τὶς χώριζε· ἀπὸ τὴ μία ἀκτὴ ἡ Κωνσταντινούπολις, ἀπὸ τὴν ἄλλη ἡ Χαλκηδὼν. Γεννήθηκε ἀπὸ γονεῖς μὲ ἔνδοξο παρελθόν.

Γεννήθηκε σὲ ἐποχὴ διωγμοῦ τῆς ἁγίας μας πίστεως, ὅταν στὸ θρόνο τῆς Ῥώμης βρισκόταν ὁ αὐτοκράτωρ Διοκλητιανός (284-305 μ.Χ.), ἓνα ἀπὸ τὰ ἀγριώτερα θηρία. Ὁ Διοκλητιανὸς ὑπέγραψε διάταγμα· **Θάνατος στοὺς Χριστιανούς!** Τὸ διάταγμα αὐτὸ ἔφτασε καὶ στὴ Χαλκηδὼνα καὶ ἔγινε γνωστό. Τότε οἱ Χριστιανοὶ ἀναγκάστηκαν ν' ἀφήσουν τὰ σπίτια τους καὶ νὰ κρυφτοῦν μέσα στὶς χαράδρες.

Μεταξὺ τῶν πρώτων συλλήψεων ποὺ ἔγιναν ἦταν καὶ ἡ **σύλληψι** τῆς ἁγίας Εὐφημίας. Διότι ἡ ἁγία δὲν ἦταν μία ἀπλὴ φυσιογνωμία· εἶχε ἐξελιχθῇ σὲ **δάσκαλο τοῦ Χριστιανισμοῦ** καὶ ἐπηρέαζε ψυχές. Κρατοῦσε στὰ χέρια τῆς τὴν ἁγία Γραφή· ἀπὸ 'κεῖ ἀντλοῦσε τὴ διδασκαλία τῆς, καὶ γύρω τῆς εἶχε σχηματισθῇ ἓνας κύκλος εὐσεβῶν ψυχῶν.

Συνελήφθη λοιπὸν ἡ ἁγία Εὐφημία καὶ μαζὶ τῆς συνελήφθη ὅλος ὁ κύκλος τῶν μαθητῶν τῆς, ποὺ ἦταν **49 ἄνθρωποι**. Ἀντιπρόσωπος τῆς Ῥωμαϊκῆς ἐξουσίας στὴ Χαλκηδὼνα, σκληρὸς καὶ ἀπάνθρωπος σὰν τὸ Διοκλητιανό, ἦταν ὁ **ἀνθύπατος Πρίσκο**. Μπροστὰ στὸν Πρίσκο, στοὺς Ῥωμαίους στρατιῶτες καὶ στὸ τεράστιο ἄγαλμα τοῦ Ἄρεως στάθηκαν οἱ 49

μαθηταὶ καὶ μαθήτριες καὶ ἡ ἴδια ἡ ἁγία Εὐφημία. Τῆς ἔδωσαν προθεσμίᾳ 40 ἡμερῶν, γιὰ ν' ἀρνηθῇ τὸ Χριστό. Κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ τοὺς ἔκλεισαν ὅλους στὴ φυλακὴ. Μετὰ ὁ Πρίσκο τοὺς ἔβγαλε καὶ τοὺς ἔδωσε θυμιατήρια γιὰ νὰ θυμιάσουν τὸ ἄγαλμα τοῦ ψεύτικου θεοῦ. Κανένας ὅμως ἀπὸ ἐκεῖνες τὶς ψυχές δὲν δέχθηκε νὰ θυμιάσῃ τὸν δαίμονα τῶν ψευδῶν θεῶν. Τότε ὁ ἀνθύπατος διέταξε νὰ κλείσουν τοὺς μαθητὰς καὶ τὶς μαθήτριες σὲ ἰδιαίτερη φυλακὴ, γιὰ νὰ λάβουν μετὰ ἀπὸ λίγες μέρες τὸν στέφανο τοῦ μαρτυρίου, ἡ δὲ κατηχήτρια καὶ διδασκάλισσά τους ἁγία Εὐφημία ὠδηγήθηκε ἐνώπιόν του καὶ ὑποβλήθηκε σὲ ἰδιαίτερη ἐξέτασι.

Κατόπιν ἄρχισε τὸ **μαρτύριο**. Κέντησαν τὸ κορμί τῆς μὲ **βελόνες** (γι' αὐτὸ παλαιότερα στὴν Κωνσταντινούπολι τὴν ἡμέρα τῆς ἑορτῆς τῆς μοίραζαν βελόνες· γιὰ νὰ θυμοῦνται τὸ μαρτύριο τῆς ἁγίας Εὐφημίας). Ἐπειτα πῆραν καρφιά μεγάλα, σὰν **σοῦβλες**, καὶ τὰ ἔμπηξαν βαθύτερα στὸ σῶμα τῆς. Τὴν ἔρριξαν σὲ μιά μεγάλη τεχνητὴ δεξαμενὴ μὲ **καρχαρίες καὶ σκυλόψαρα**, ποὺ ἀλείευσαν ἀπὸ τὸ Βόσπορο. Ἡ ἁγία ἔκανε τὸ σταυρό τῆς, καὶ κανένα ἀπὸ τὰ ἄγρια ἐκεῖνα κῆτη δὲν τὴν ἄγγιξε. Προκάλεσε ἐκπληξὶ πῶς κατώρθωσε νὰ διασωθῇ.

Μερικοὶ θὰ ποῦν· Τί παραμύθια μᾶς διηγεῖται τώρα ὁ ἱεροκήρυκας;... Φτάσαμε δυστυχῶς, ἀγαπητοί μου, σὲ ἐποχὴ οἱ ἱεροκήρυκες νὰ μὴ τολμοῦν νὰ διαβάσουν καὶ νὰ διηγηθοῦν τοὺς **βίους τῶν ἁγίων**. Ἐμεῖς ὅμως πιστεύουμε, ὅτι τὰ συναξάρια τῶν ἁγίων μας εἶνε γεμᾶτα ἀλήθεια καὶ φῶς.

Μετὰ ἀπὸ τὴ λίμνη μὲ τὰ κῆτη, ἄναψαν φωτὰ σ' ἓνα **καμίνι** καὶ τὴν ἔβαλαν μέσα. Ὅταν ὑψώθηκαν οἱ φλόγες, **δύο στρατιῶτες**, ποὺ ἦταν κοντά, εἶδαν δύο νέους, δύο ἀγγέλους, ποὺ ἔδιωχναν δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τὶς φλόγες·

σχημάτιζαν προστατευτική άσπίδα και έμποδιζαν τις φλόγες να καύσουν τὸ κορμὶ τῆς ἀγίας. Ἐκθαμβοὶ οἱ στρατιῶτες ὁμολογοῦν, ὅτι ἀπὸ τὴν ὥρα ἐκεῖνη πιστεύουν κι αὐτοὶ στὸ Χριστό, καὶ μετὰ ἀπὸ λίγο δέχονται τὸ στεφάνι τοῦ μαρτυρίου.

Οὔτε βελόνες οὔτε καρφιά [καρχαρίες] οὔτε φωτιά στάθηκαν ἱκανὰ νὰ κάμψουν τὴν ἀγία ψυχὴ τῆς. Τότε ἀποφασίσθηκε νὰ τὴ φέρουν στὸ ἀμφιθέατρο καὶ ν’ ἀφήσουν ἕναντιόν της **πεινασμένα θηρία**, τέσσερα λιοντάρια καὶ τρεῖς ἀρκοῦδες. Εἶχαν μαζευτῇ ἐκεῖ ὅλοι οἱ εἰδωλολάτρες μαζί μὲ τὸν ἑπαρχο, τοὺς στρατηγούς καὶ ἀξιωματικούς. Περίμεναν νὰ δοῦν τὴ νεαρὴ κόρη νὰ κατασπαράσσεται. Εἶδαν ὅμως τὰ ἄγρια θηρία νὰ ἐξαπολύωνται ἀπὸ τὰ σιδερένια κλουβιά, κι αὐτὴ νὰ βαδίζει ἀτρόμητη!

Ποιά δύναμι ἔδινε αὐτὸ τὸ θάρρος σὲ μὴ νεαρὴ κόρη, ὅχι μεγαλύτερη ἀπὸ 20 ἐτῶν ποὺ δὲν εἶχε γνωρίσει τὴ σκληρότητα τῆς ζωῆς; Στὴν καρδιὰ τῆς ἀγίας Εὐφημίας ὑπῆρχε κάτι ἀνεκτίμητο· ὑπῆρχε **ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ**. «*Ἠγάπησε πολὺ*» (Λουκ. 7,47) τὸ Χριστό. Καὶ ἡ ἀγάπη αὐτῆς, ἡ «*κραταιὰ ὡς θάνατος*» ὅπως λέει τὸ Ἄσμα Ἀσμάτων (Ἄσμ. 8,6), ἦταν ἡ μεγάλη τῆς δύναμι. Εἶνε ὁ θεῖος ἔρωτας πρὸς τὸ Χριστό, ποὺ ἐξαυλῶνει τὸν ἄνθρωπο, τοῦ δίνει φτερά, τὸν κάνει ἄγγελο καὶ ἀρχάγγελο. Ἀγάπησε πολὺ τὸ Χριστὸ ἡ ἀγία Εὐφημία. Ἀκούσατε τὸ ὠραῖο δοξαστικὸ τῶν αἰῶνων; Μιλάει σὲ μὴ γλῶσσα ἐρωτικὴ ἡ ἀγία καὶ λέει στὸ Χριστό· «...*Τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐγώ*» (ἐ.ἀ. 5,8). Εἶχε δεχθῇ τὸ βέλος τῆς ἀγάπης, καιγόταν ἀπὸ τὴν ἀγάπη στὸ Χριστό.

Ἰδοὺ, ἀγαπητοί μου, τὸ μυστικὸ τοῦ ἡρωισμοῦ, νὰ τὸ ἐλατήριο τῆς ἡρωικῆς αὐτῆς ὑπάρξεως· **ἡ ἀγάπη!** Ἡ τρυφερή, ἡ μεγάλη καὶ ἀπέραντη ἀγάπη πρὸς τὸ Χριστό.

Ὡδηγήθηκε λοιπὸν ἡ ἀγία Εὐφημία στὸ ἀμφιθέατρο μὲ τὰ θηρία. Ἔτσι ἔφτασε ἡ ὥρα, ὅπως τὴν εἶχε ὀρίσει ἡ θεία πρόνοια, καὶ ἀπὸ ἓνα ἀπλὸ πλῆγμα, ἓνα **μικρὸ δάγκωμα**, ἡ ψυχὴ τῆς ἀποσπάσθηκε ἀπὸ τὸ σῶμα καὶ σὰν λευκὸ περιστέρι φτερούγισε στὸν οὐράνιο κόσμο.

* * *

Ἡ Ὁρθοδοξία, ἀδελφοί μου, **εἶνε δεντρί**. Καὶ τὸ δεντρί αὐτὸ θέλει πότισμα. Καὶ πότισμα εἶνε τὰ αἵματα τῶν μαρτύρων. Εἶδαμε σήμερα, τί **αἵματα** χύθηκαν γιὰ τὴν Ὁρθοδοξία.

Τὰ αἵματα αὐτὰ χύθηκαν παντοῦ. Ἀλλ’ ἐὰν μὲ ρωτήσετε, ποῖα χώρα προσέφερε τὰ περισσότερα αἵματα, θὰ σᾶς πῶ· **ἡ Μικρὰ Ἀσία!**

Χωρὶς ὑπερβολὴ κάθε σπιθαμὴ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας εἶνε ποτισμένη μὲ αἵματα καὶ δάκρυα.

Ὡ Μικρὰ Ἀσία, **χώρα ἁγίων καὶ μαρτύρων**, χώρα ἡρωισμοῦ, λίκνο τῆς πίστεώς μας! Ἀπὸ ποῦ ν’ ἀρχίσουμε; Ἡ Σμύρνη ἔδωσε τὸν ἅγιό Πολύκαρπο, ἡ Σεβάστεια – ἡ λίμνη τῆς Σεβαστείας τοὺς 40 Μάρτυρες, ἡ Νικομήδεια τὸν ἅγιό Παντελεήμονα, ἡ Χαλκηδὼνα τὴν ἀγία Εὐφημία, ἡ Καισάρεια καυχᾶται γιὰ τὸν Βασίλειό της, ἡ Ναζιανζὸς γιὰ τὸν Γρηγόριο, ἡ Νύσσα γιὰ τὸν ἄλλο Γρηγόριο... Ὡς ἡ γῆ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας εἶνε γεμάτη ὅσα ἁγίων καὶ μαρτύρων. Τὸ τελευταῖο αἷμα, ποὺ ἀχνίζει ἐπάνω στὴν ἀγία αὐτὴ γῆ, εἶνε τὸ αἷμα τοῦ ἐθνομάρτυρος Χρυσοστόμου, ποὺ ἔβαψε τὰ καλντερίμια τῆς ἀλησμόνητης Σμύρνης.

Μεταξὺ τῶν πόλεων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας διακρινόταν ἡ **Χαλκηδὼνα**, ποὺ ἦταν ἡ τρίτη πόλις τοῦ Βυζαντίου. Ἐκεῖ ἦταν ὁ ναὸς καὶ τὸ λείψανο τῆς ἀγίας Εὐφημίας. Ἡ Χαλκηδὼνα ἦταν ἡ πόλις τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, κάστρο τοῦ Χριστοῦ. Ἐναντίον τοῦ κάστρου αὐτοῦ ἔπεσε ὁ Χοσρόης – οἱ Πέρσες· ἐναντίον του ἔπεσαν οἱ Φράγκοι· ἐναντίον του ἔπεσε ὁ Μωάμεθ. Τὸ ἔρριξαν τὸ κάστρο. Ἔβαλαν φωτιά στὸ ναὸ τῆς ἀγίας Εὐφημίας. Πῆραν τὰ λείψανα τοῦ ναοῦ οἱ χοτζάδες κ’ ἔκαναν τζαμιά, γιὰ νὰ φωνάζουν τὸν ψεύτικο θεὸ τους. Δὲν ὑπάρχει τώρα ἐκεῖ ὁ ναὸς τῆς ἀγίας Εὐφημίας, δὲν ὑπάρχει τὸ λείψανό της. Καὶ ἡ ἀγία ἔγινε πρόσφυγας, μαζί μὲ τὸ λαὸ μας.

Τὸ λείψανό τῆς ἁγία χέρια καλογέρων καὶ Χριστιανῶν τὸ πῆραν μέσα ἀπὸ τίς φλόγες, μέσα ἀπὸ τὴν καταστροφή, καὶ τὸ ἔφεραν μὲ τοὺς πρώτους πρόσφυγες. Πῆραν τὸ λείψανό της καὶ τὸ μετέφεραν στὴ Λῆμνο. Ἀπὸ ἐκεῖ στὸ Ἅγιο Ὄρος. Ἀπὸ τὸ Ἅγιο Ὄρος πῆγε στὴ Σηλυβρία. Καὶ ἀπὸ ἐκεῖ στὴ Χίο. Κι ἀφοῦ περιπλανήθηκε τὸ ἅγιο λείψανό της δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ καὶ ἄγγελοι Κυρίου τὸ φύλαξαν, τώρα ἀναπαύεται μέσα στὸν πατριαρχικὸ ναὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως· εἶνε καύχημα καὶ κειμήλιο τῆς Ὁρθοδοξίας μας.

Ἀχ, πατεράδες καὶ manάδες, ποὺ δὲν ἀνοίγετε τὰ βιβλία τῆς Ἐκκλησίας νὰ διαβάσετε στὰ παιδιὰ σας τοὺς **βίους τῶν ἁγίων**, νὰ τοὺς πῆτε ποιούς ἁγίους καὶ ποιούς μάρτυρες ἔχουμε! Ἐχετε εὐθύνη, καὶ μάλιστα ὅσοι κατὰ γεστε ἀπὸ τὴ Μικρὰ Ἀσία. Δὲν ξέρω τί κάνουν τὰ ἄλλα ἔθνη, δὲν μὲ πειράζει· ἐμεῖς ὅμως ἐδῶ πρέπει νὰ μείνουμε καὶ νὰ πεθάνουμε Ὁρθόδοξοι.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος**

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεῖα Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΚΑ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1091 ²	Τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος Παρασκευῆς Σάββατο 26 Ἰουλίου 2025 (2004)	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
---	---	---

Τὰ χαρίσματά της κατὰ τὸν ἅγιο Κοσμᾶ τὸν Αἰτωλὸ

«Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ» (Ψαλμ. 67,36)

Ἐθρησκεία, ἀγαπητοί μου, εἶνε ἓνα αἶσθημα ἢ μᾶλλον συναίσθημα, λέει ἡ ὑγιὲς ψυχολογία. Εἶνε τὸ εὐγενέστερο ἀπ' ὅλα τὰ συναισθήματα τοῦ ἀνθρώπου. Συναίσθημα ριζωμένο βαθειὰ στὴν καρδιά του. Καμμία δύναμις δὲν θὰ μπορέσῃ ποτὲ νὰ ξερριζώσῃ ἀπὸ μέσα μας τὴν ἰδέα τοῦ Θεοῦ.

Εἶνε, λοιπόν, κάτι τὸ **ἔμφυτο**. Ὅπως ἔμφυτη εἶνε ἡ στοργὴ τῆς μάνας στὸ παιδί, ἔτσι καὶ ἡ ἀγάπη καὶ ἡ πίστι στὸ Θεό. Ἡ θρησκεία εἶνε παγκόσμιο φαινόμενο. Ὅπουδῆποτε καὶ ἂν πᾶτε, εἴτε στὸ Βόρειο Πόλο ὅπου κατοικοῦν οἱ Ἑσκιμῶι, εἴτε στὴν Ἀφρικὴ ὅπου ζοῦν οἱ Βεδουῖνοι, εἴτε στὶς Ἀντίλλες νήσους, εἴτε πέρα στὴν Αὐστραλία, σὲ ὁποιοδῆποτε σημεῖο τῆς ὑψηλίου, θὰ βρῆτε τὰ ἴχνη τῆς θρησκείας. Πιστεύουν οἱ λαοί, ἀρχαῖοι, νέοι καὶ νεώτεροι.

Πολλὲς εἶνε οἱ θρησκεῖες στὸν κόσμος. Κι ἂν ρωτήσετε ποιά εἶνε ἡ πιὸ ἀληθινὴ θρησκεία, μυριάδες φωνὲς θ' ἀκουστοῦν, καὶ οἱ πέτρες ἀκόμη θὰ φωνάξουν, ὅτι μία εἶνε ἡ ἀληθινὴ θρησκεία· ἡ πίστι πὺ δίδαξε ὁ Χριστός, ὁ Χριστιανισμός, ἡ **Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ μας**. Κι ἂν μὲ ρωτήσετε, «**Υπάρχουν ἀποδείξεις;**», θὰ σᾶς πῶ· Καμμιὰ ἄλλη θρησκεία στὸν κόσμο δὲν ἔχει νὰ παρουσιάσῃ τόσες ἀποδείξεις, τόσα τεκμήρια, τόσα ντοκουμέντα, ὅσα ἔχει ἡ ἁγία μας θρησκεία. Ἄν μπορῆς νὰ μετρήσῃς τὶς ἀκτίνες τοῦ ἡλίου, ἄλλο τόσο μπορεῖς νὰ μετρήσῃς τὶς ἀποδείξεις πὺ ἔχει ἡ πίστι μας. Καὶ μία ἀπὸ τὶς πολλὲς εἶνε **οἱ ἅγιοι**.

Ὡ οἱ ἅγιοι! Δὲν εἶνε μυθολογικὰ ὄντα ὅπως ἐκεῖνα πὺ λάτρευαν οἱ πρόγονοί μας, δὲν εἶνε τίποτα φαντασιώδη πλάσματα. Εἶνε ὑπάρξεις πραγματικές, ζωντανές, μὲ ὅλες τὶς ἀνάγκες τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως, «ὁστοῦν ἐκ τῶν ὁστέων» καὶ «**σὰρξ ἐκ τῆς σαρκὸς**» (Γέν. 2,23) τῆς ἀνθρωπότητος. Καὶ ὅμως μὲ τὴν πίστι στὸ Χριστὸ καὶ τὸν ἀγῶνα τοὺς ἔφθασαν σὲ μεγάλο ὕψος ἀρετῆς καὶ ἀγιότητος. Κάθε ἅγιος εἶνε ἕ-

να θαῦμα. Κάθε ἅγιος εἶνε μία ἀπάντησι στοὺς ἀθέους, πὺ λένε ὅτι τὸ Εὐαγγέλιο εἶνε οὐτοπία, ὅτι οἱ ἐντολὲς τοῦ Θεοῦ εἶνε ἀπραγματοποιήτες. Κάθε ἅγιος ἀποδεικνύει, ὅτι ὁ Χριστὸς ζῇ καὶ βασιλεύει στοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. «**Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ**» (Ψαλμ. 67,36).

Μέσα ἀπὸ τὸ πλῆθος τῶν ἁγίων, σήμερα στὴν ἁγία μας Ἐκκλησίᾳ προβάλλει ὡς ἀστὲρι πρῶτου μεγέθους μία ἁγία· εἶνε ἡ **ἁγία Παρασκευή**, τῆς ὁποίας τὴν ἱερὰ μνήμη ἐορτάζουμε. Νὰ ψάλουμε τὸ ἐγκώμιό της; Ὅχι ἐμεῖς. Τὸ ἐγκώμιό τῆς ἁγίας Παρασκευῆς θὰ πλέξῃ σήμερα **ὁ ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός**.

Ὁ ἅγιος Κοσμᾶς τιμοῦσε τὴν ἁγία Παρασκευή. Τὴ θαύμαζε γιὰ τὴν ἐγκράτειά της, τὴ νηστεία καὶ τὶς προσευχὲς της· γιὰ τὴ σεμνότητα καὶ τὴν παρθενία της· γιὰ τὰ θαύματά της· γιὰ τὴν παρρησία καὶ ἀνδρεία της. Λέει λοιπὸν ὁ ἅγιος Κοσμᾶς, ὅτι ἡ ἁγία **ἦταν στολισμένη**. Ποιά γυναῖκα μπορεῖ νὰ τὴ φτάσῃ; Τὰ στολίδια της; Γιά ἀκοῦστε, σεῖς οἱ γυναῖκες, πὺ τρέχετε στὰ ἱνστιτοῦτα καὶ κοιτάξετε στοὺς καθρέφτες καὶ περιποιεῖσθε τὸν ἑαυτό σας – δὲν σᾶς κατηγορῶ. Ἐλᾶτε λοιπὸν νὰ δῆτε ποιά εἶνε **τὰ στολίδια τῆς ἁγίας Παρασκευῆς**, ὅπως τὰ λέει ὁ ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός.

Οἱ γυναῖκες χρησιμοποιοῦν διάφορα καλλυντικά. Στὰ **μάτια** βάζουν χρῶμα, βάφουν τὶς βλεφαρίδες, γιὰ νὰ εἶνε τὰ μάτια τοὺς ἐλκυστικὰ καὶ νὰ ἐξαπατοῦν τοὺς ἀνόητους ἄντρες. Ἀλλὰ ἡ ἁγία; Εἶχε κ' ἐκεῖνη φτειασίδια, διαφορετικὰ ὅμως. Τὰ μάτια της ἔλαμπαν σὰν τ' ἀστέρια τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ **τὰ δάκρυά της**. Ἐκκλαιγε τὶς ἁμαρτίες της, τὶς ἁμαρτίες ὅλου τοῦ κόσμου. Ποιὸς ἀπὸ μᾶς ἔχει τέτοια δάκρυα; Κόσμε, ντουνιᾷ ψεύτη· δάκρυα γιὰ τὰ μάτια τῆς γῆς ἔχουμε, ἀλλὰ δώστε μου ἓνα δάκρυ σὰν τὰ δάκρυα τῆς ἁγίας Παρασκευῆς!

Οἱ γυναῖκες στὰ **αὐτιά** τοὺς βάζουν χρυσᾶ

σκουλαρίκια με πολύτιμα πετράδια. Ἐκείνη τί εἶχε; Σκουλαρίκια ἄλλου εἴδους, πνευματικά· εἶχε τὰ αὐτιά της ἀνοιχτά, ὁλάνοιχτα, ν' ἀκούη **τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ**. Σήμερα οἱ ἄνθρωποι ἔχουν τὰ αὐτιά τους ἀνοιχτά στὸ διάβολο, σὲ ῥαδιόφωνα καὶ τηλεοράσεις. Ἡ ἁγία Παρασκευὴ ἦταν ἄξια τοῦ μακαρισμοῦ τοῦ Χριστοῦ ποὺ εἶπε· «**Μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν**» (Λουκ. 11,28).

Ἄλλο στολίδι τῆς ἁγίας· στὸ **λαιμό** της εἶχε περιδέрайο. Τί θὰ πῆ περιδέрайο; Εἶνε τὸ κολλιὲ ποὺ πουλοῦν τὰ κοσμηματοπωλεῖα· μερικὰ κολλιέ, ἀπὸ πολύτιμα πετράδια, εἶνε πανάκριβα, κοστίζουν ἑκατομμύρια. Ποιό ἦταν τὸ κολλιὲ τῆς ἁγίας Παρασκευῆς ποὺ ἀναφέρει ὁ ἅγιος Κοσμᾶς; **Οἱ νηστεῖες της**, ποὺ ἔκαναν τὸ λαιμό της νὰ λάμπη.

Στὰ **δάχτυλα** οἱ γυναῖκες φοροῦν δαχτυλίδια. Εἶχε λοιπὸν καὶ ἡ ἁγία δαχτυλίδι πολύτιμο. Ποιό; Ὅτι ἀπὸ τὶς μετάνοιες ποὺ ἔκανε τὰ δάχτυλά της εἶχαν κάνει **κόμπους**.

Οἱ γυναῖκες ἀκόμα στὴ μέση ἔχουν **ζώνη**· ἀλλὰ καὶ ἡ ἁγία Παρασκευὴ εἶχε ζώνη πανάκριβη· ζώνη ἦταν ἡ **παρθενία** της.

Τέλος ἡ ἁγία φοροῦσε σεμνὸν **φόρεμα**· καὶ αὐτὸ ἦταν ἡ αἰδώς, ἡ **ντροπή**, ποὺ τὴν κοσμοῦσε.

* * *

Μ' αὐτὰ λέει ὁ ἅγιος Κοσμᾶς ὅτι ἦταν στολισμένη ἡ ἁγία Παρασκευή. Καὶ ρωτοῦμε τώρα· οἱ σημερινὲς γυναῖκες καὶ μάλιστα τὰ κορίτσα στολίζονται μ' αὐτὰ τὰ στολίδια;

Δυστυχῶς! Βλέπουμε βέβαια σήμερα τὶς Χριστιανὲς νὰ τρέχουν σὲ ἐκκλησίες ἢ προσκυνηματα, ν' ἀνάβουν κεριά, νὰ ἀσπάζονται τὴν εἰκόνα τῆς ἁγίας Παρασκευῆς, νὰ νηστεύουν, καὶ τὰ παρόμοια. Φαίνεται ὅτι πιστεύουν. Ἐν τούτοις **δὲν πιστεύουν**. Ξέρετε ποῦ πιστεύουν; Στὴ μόδα! αὐτὴ εἶνε ὁ Θεός τους. Τ' αὐτί τους εἶνε στὸ τί θὰ πῆ τὸ Παρίσι, τὸ Λονδίνο, ἡ Νέα Ὑόρκη· τί θὰ ποῦν τὰ διεφθαρμένα φιγουρίνια. Καὶ ὅ,τι πῆ ἡ μόδα, καὶ τὰ πιὸ ἀλλόκοτα, αὐτὰ ἐφαρμόζουν. Λέει ἡ μόδα «Κόψε τὰ μαλλιά σου»· παίρνει ψαλίδι ἡ γυναῖκα καὶ κόβει τὰ μαλλιά της. Ἐνῶ τὰ μαλλιά τῆς γυναίκας εἶνε στολίδι, τὸ ὠραιότερο στολίδι ποὺ ἔχει ἡ γυναῖκα. Καὶ ἀπόδειξις ποιό εἶνε; Φαλάκρα ἔχουν οἱ ἄντρες· γυναῖκα δὲν βλέπεις φαλακρή. Σπάνιο νὰ δῆς γυναῖκα φαλακρή. Ἔτσι τὴν ἔπλασε ὁ Θεός· νὰ ἔχη τὰ μαλλιά της ὡς ὠραῖο κόσμημα. Καὶ ὅμως ἡ γυναῖκα κόβει τὰ μαλλιά της καὶ παρουσιάζεται μὲ ἐμφάνισι ἀνδρός. Λέει ἡ μόδα «Πέταξε τὸ φουστάνι, φόρεσε παντελόνι»· καὶ βλέπεις τὶς γυναῖκες νὰ φοροῦν παντελόνι παντοῦ. Λέει ἡ

μόδα «Ξεγυμνώσου»· καὶ ξεγυμνώνονται. Μοιάζουν σὰν τὰ κρέατα ποὺ κρεμάει ὁ χασάπης ἀπ' τὸ τσιγγέλι· ἔτσι ὁ σατανᾶς κρέμασε τὶς γυναῖκες.

—Μὰ ποῦ ζῆς ἐσύ; θὰ μοῦ ποῦν οἱ μοντέρνες κυρίες ποὺ δὲν γεννοῦν παιδιά, οἱ δολοφόνισσες αὐτές. Ἐδῶ ἔχουμε ἐξέλιξι, πρόοδο, πολιτισμό. Εἶνε κακὸ νὰ κόψουμε τὰ μαλλιά μας, νὰ φορέσουμε ἓνα παντελόνι, νὰ βάψουμε τὰ νύχια μας, νὰ δείξουμε τὰ κάλλη μας;...

Ἐμένα ρωτᾶτε; Ρωτῆστε μὴ ἐπιτροπὴ ποὺ ἔγινε στὴ Νέα Ὑόρκη ἀπὸ ψυχολόγους, κοινωνιολόγους, φιλοσόφους καὶ δημοσιογράφους. Ἐκανε ἔρευνα, **γιατί ἡ κοινωνία μας χάλασε**, γιατί ἔγινε Σόδομα καὶ Γόμορρα. Ἀπαντοῦν λοιπὸν αὐτοὶ καὶ λένε· Μία αἰτία τῆς πορνείας, τῆς μοιχείας, τῶν διαζυγίων εἶνε τὸ **ξεγύμνωμα**. Τί κάνεις, ἀνόητε ἄντρα; Ἄμα ἡ γυναῖκα σου γυμνωθῇ, δὲν εἶνε πλέον δική σου· τὴν τρώει μὲ τὰ μάτια τοῦ ὁ κάθε παλιάνθρωπος.

Στὰ παλιὰ τὰ χρόνια ἡ γυναῖκα εἶχε ντροπή· λένε ὅτι δὲν ἔδειχνε τὸ κορμί της οὔτε στὸ γιατρό, προτιμοῦσε νὰ πεθάνη! Τώρα ξεγυμνώνεται στὰ κέντρα, στὶς πλάζ, στοὺς δρόμους, στὶς πλατεῖες, παντοῦ. Καὶ αὐτὴ λέγεται Χριστιανή! Ἔθι, **δὲν εἶσαι Χριστιανή**· κι ἄς ἐκτελῆς μερικὰ τυπικὰ καθήκοντα.

Τώρα μόνο σὲ μὴ γωνιὰ τῆς Ἑλλάδος οἱ γυναῖκες εἶνε ντυμένες σὰν τὴν Παναγία καὶ τὴν ἁγία Παρασκευή. Ποῦ; Στὴν Ξάνθη, στὴν Κομοτηνὴ, στὴν Ὁρεσιὰδα, στὰ χωριά τοῦ Ἑβρου, ἐκεῖ ποὺ τὰ παιδιά μας φρουροῦν μέρα - νύχτα τὰ σύνορα. Ἐκεῖ κατοικοῦν **Τουρκάλες**. Καὶ εἶνε σεμνές, σκεπασμένες ἀπ' τὸ λαιμὸ μέχρι τὰ νύχια. Καὶ ἐκεῖ μοιχεία δὲν ἀκούγεται, πορνεία δὲν ἀκούγεται, διαζύγια δὲν ἀκούγονται. Καὶ παιδιά; ὦ παιδιά· ἐφτὰ κι ὁ κτὼ παιδιά.

Ἄχ, πατρίδα, ποῦ κατήντησες! Ἀλησμόνητε Πόντε, καὶ Μικρασία, καὶ Μακεδονία...

* * *

Χριστιανὲς γυναῖκες! ἂν ἀγαπᾶτε τὴν ἁγία Παρασκευή, **ντυθῆτε καὶ ζήσετε ὅπως ἐκείνη**.

Εἴθε ὁ Θεὸς νὰ κάνη, τὰ λίγα αὐτὰ λόγια ποὺ σᾶς εἶπα νὰ πιάσουν στὶς καρδιές σας. Καὶ καμμιὰ γυναῖκα πόρνη, καμμιὰ μοιχαλίδα, καμμιὰ διαζευγμένη! **Σεμνὲς** σὰν Ἑλληνίδες, **σεμνὲς** ὅπως ἡ ἁγία Παρασκευή, **σεμνὲς** ὅπως θέλει ὁ Θεός· καὶ ἀνδρεῖες καὶ ὑψηλὲς στὸ φρόνημα· γιὰ νὰ ἔχουμε τὴν εὐλογία τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεία Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΜΒ'
Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2679

Τῶν ἁγίων Ἀναργύρων
Τρίτη 1 Ἰουλίου 2025

Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος
Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης

Ἑτοιμάστε τὸ εἰσιτήριό σας

«Γίνεσθε ἅγιοι, ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι» (Λευϊτ. 20,7,26. Α' Πέτρ. 1,15)

Σήμερα, ἀγαπητοί μου, μὲ ἀφορμὴ αὐτοὺς Σπουδάζει ἡ ἁγία μας Ἐκκλησία, καλὸ εἶνε νὰ δοῦμε **τί θὰ πῇ ἅγιος**. Εἶνε ἀρχαία λέξεις, τῶν προγόνων μας· εἶνε μέσα στ' ἀρχαῖα λεξικά. Τί σημαίνει ἡ λέξι ἅγιος;

Πάρτε κιμωλία καὶ γράψτε· **ἅγιος = καθαρός**, ἄξιος γιὰ τὸ Θεό. Ὁ ἄνθρωπος εἶνε πλασμένος γιὰ καθαρότητα· θέλει καθαρὴ τὴν τροφή του, καθαρὸ τὸ ροῦχο του, καθαρὸ τὸ κορμί του. Ἐν τούτοις κάτι ἀφήνει ἀκάθαρτο, κι αὐτὸ εἶνε τὸ πιὸ σπουδαῖο· εἶνε ἡ ψυχὴ. Κ' ἐκεῖνο ποὺ μολύνει τὴν ψυχὴ εἶνε ἡ κακία, τὰ διάφορα ἁμαρτήματα.

Τί σημαίνει καθαρότης, ἀγιότης; Λένε γιὰ ἓναν ἅγιο, ποὺ περπατοῦσε μαζὶ μὲ ἄλλους καὶ στὸ δρόμο εὗρισκαν διάφορες ἀκαθαρσίες, σκουπίδια, ψοφίμια. Οἱ ἄλλοι κάθε φορὰ ἔπιαναν τὴ μύτη τους ἀπὸ τὴ βρώμα, αὐτὸς τίποτα. Κάποια στιγμή βλέπουν καὶ μιὰ ωραία κοπέλλα ποὺ καμάρωνε στολισμένη. Τότε ὁ ἅγιος ἔπιασε τὴ μύτη του καὶ οἱ ἄλλοι ἀπόρησαν. Αὐτός, ποὺ εἶχε Πνεῦμα Θεοῦ, ἔνιωσε νὰ βρωμάει ἡ ψυχὴ της ἀπὸ τὴν ὑπερηφάνεια.

Τί νὰ τὰ κάνης τὰ κάλλη, τὰ πλούτη, τὶς δόξες, τὰ ἀρώματα, ὅταν μολύνεσαι ἀπὸ ἁμαρτήματα; Γι' αὐτὸ ὁ Δαυὶδ λέει· Κύριε, εἶμαι ἀκάθαρτος, πλύνε με, καθάρισέ με «καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι» (Ψαλμ. 50,9). Ἄν τὸ σῶμα θέλῃ μπάνιο, **θέλει μπάνιο καὶ ἡ ψυχὴ**. Καὶ ἂν δὲν πλυθῇ, ἡ ψυχὴ βρωμάει, ἀναδίδει δυσωδία. Πλύνε με, Κύριε, καθάρισέ με· «Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου» (ἔ.ἀ. 50,12). Εἴμαστε ψυχικῶς ἀκάθαρτοι. Γιατὶ καὶ μιὰ μέρα ἀκόμα νὰ ζήσουμε, ἁμαρτάνουμε (βλ. Ἰωβ 14,4). Ἁμαρτάνουμε μὲ τὰ μάτια, μὲ τ' αὐτιά, μὲ τὰ χέρια, μὲ κάθε μέλος· ἁμαρτάνουμε πρῶι, βράδυ, μεσάνυχτα, σὲ κάθε ὥρα, σὲ κάθε τόπο, παντοῦ. Ἡ ψυχὴ λερώνεται. Ποιὸς τὸ συναισθάνεται καὶ ζητάει νὰ πλυθῇ;

Ὅπως ὑπάρχει λουτρὸ γιὰ τὸ σῶμα, ἔτσι ὑ-

πάρχει καὶ γιὰ τὴν ψυχὴ. **Ποιό εἶνε τὸ λουτρὸ τῆς ψυχῆς;** Λένε οἱ ἅγιοι πατέρες· Ἀμάρτησες; Μὴν ἀπελπιστῇς. Τρέξε στὴν ἐκκλησία, βρὲς πνευματικὸ, ἐξομολόγησού, πὲς τ' ἁμαρτήματά σου, κλάψε γι' αὐτά· καὶ τὸ δάκρυ τῆς μετανοίας γίνεται λουτρὸ, Ἰορδάνης ποταμός, καὶ βαπτίζεσαι σ' αὐτόν. Γιὰ πολλὰ πράγματα κλαῖνε οἱ ἄνθρωποι. Γιὰ ἓνα δὲν κλαῖνε, γιὰ τὶς ἁμαρτίες. Δώστε μου δάκρυα μετανοίας! Αὐτὰ εἶνε μαργαριτάρια.

Πῆγα καὶ εἶδα ἓναν ἄρρωστο στὴ Φλώρινα. Δὲ μοῦ λές, τὸν ῥωτῶ, ἐξομολογήθηκες ποτέ; –Μιὰ φορὰ μικρὸ παιδί, μᾶς πῆγε ὁ δάσκαλος γιὰ ἐξομολόγησι. –Ἀπὸ τότε ἔχεις νὰ ἐξομολογηθῇς; Εἶνε σὰν νὰ μοῦ λές, ὅτι μιὰ φορὰ ἔξι χρονῶν ἔκανες μπάνιο κι ἀπὸ τότε μένεις ἄπλυτος. Δὲν αἰσθάνεσαι τὴν ἀνάγκη; Ὁ Δαυὶδ τὸ αἰσθανόταν καὶ ζητοῦσε· «Ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου (=σῆψε τὴν ἀνομία ποὺ ἔκανα)· ἐπὶ πλεῖον πλύνόν με (=πλύνε καὶ ξαναπλύνε με)», Κύριε, καὶ τότε «ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι (=θὰ γίνω λευκότερος κι ἀπὸ τὸ χιόνι)» (Ψαλμ. 50,3-4,9). Πλυντήριο τῆς ψυχῆς εἶνε **ἡ ἐξομολόγησις**. Ἄν τὰ πιστεύης αὐτά, ἔχει καλῶς· ἂν δὲν τὰ πιστεύης, μὴν παῖς ποτέ στὴν ἐκκλησία.

Σᾶς εἰδοποιῶ ὅτι, ὅπως αὐτὸς ποὺ δὲν βαπτίζεται δὲν εἶνε Χριστιανός, ἔτσι καὶ αὐτὸς ποὺ δὲν ἐξομολογεῖται, μιὰ φορὰ τὸ χρόνο τοῦλάχιστον, δὲν εἶνε Χριστιανός. Τὸ πρῶτο βάπτισμα εἶνε ὅταν ἤμασταν στὴ μικρὴ ἡλικία καὶ τὸ δεῦτερο εἶνε τώρα. Γι' αὐτὸ σᾶς παρακαλῶ καὶ σᾶς προτρέπω μετὰ δακρύων· ὅλοι ἀπὸ τὰ 6-7 χρονῶν παιδιὰ μέχρι τοὺς γέροντες, ἄντρες γυναῖκες νὰ ἐξομολογηθῇτε.

Αὐτὸ ποὺ σᾶς συνιστῶ **τὸ φωνάζουν οἱ ἅγιοι ποὺ γιορτάζουν κάθε μέρα**. Τί ἦταν ἐκεῖνοι; ἅγιοι ἦταν ἐξ ἀρχῆς; Ὁχι, κανεὶς δὲν γεννήθηκε ἅγιος. Ἕνας μόνον εἶνε ἅγιος· «Εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς· ἀμήν» (Φιλ. 2,11 & θ. Λεϊτ.). Ὅλοι ἐμεῖς

εἴμαστε ἁμαρτωλοί, μέσ' στὸ καζάνι τῆς ἁμαρτίας βράζουμε. Καὶ οἱ ἅγιοι δὲν γεννήθηκαν ἅγιοι· ἁμαρτωλοὶ ἦταν καὶ αὐτοί. Ἀλλὰ μιὰ μέρα ἄκουσαν κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου, πίστεψαν, μετανόησαν, ἐξωμολογήθηκαν κ' ἔγιναν Χριστιανοὶ καὶ κατόπιν ἁγίασαν. Ἐχει δύναμι τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ νὰ παίρνη τὸ λύκο καὶ νὰ τὸν κάνη ἀρνί, νὰ πάρη τὸ κοράκι καὶ νὰ τὸ κάνη περιστέρι, νὰ παίρνη τὸ ληστή νὰ τὸν κάνη ἅγιο. Ἐχει μεγάλη δύναμι ὁ Χριστός. Ἔλα λοιπὸν νὰ ἐξομολογηθῇς, νὰ πῆς τ' ἁμαρτήματά σου.

Δὲν σ' ἀφήνει ὁ ἐγωισμὸς καὶ ἡ ὑπερηφάνεια; Ἐνας μεγάλος Ῥώσος, ποὺ τὸν ἔλεγαν **Ντοστογιέφσκυ**, εἶχε πολλὰ χρόνια νὰ ἐξομολογηθῇ. Ὅταν ὁ τσάρος τὸν πῆγε ἐξορία στὴ Σιβηρία, κάποιος τοῦ ἔδωσε ἓνα Εὐαγγέλιο. Τὸ πῆρε, τὸ διάβασε καὶ τότε πῆγε καὶ ἐξωμολογήθηκε σ' ἓνα πνευματικό. Καὶ μετὰ τὴν ἐξομολόγησι τί εἶπε· Ὅταν ἐξωμολογήθηκα παράδεισος φύτρωσε στὴν καρδιά μου.

Ἐξομολογήσου κ' ἐσύ! Μὴν ἀκοῦς τοὺς ὑλιστάς, τοὺς ἀπίστους, τοὺς ἀθέους. Μᾶς καλεῖ ὁ Κύριος λέγοντας· **Ἐτοιμάστε τὸ εἰσιτήριο σας**. Ὅποιος ταξιδεύει ἔχει στὴν τσέπη του εἰσιτήριο· ἔτσι σήμερα - αὔριο φεύγουμε ὅλοι πέραν τοῦ τάφου. Ἐκεῖ ὑπάρχει ἄλλη ζωή, ἡ πραγματικότης τῆς αἰωνιότητος. Ἄς ἐτοιμαστοῦμε λοιπὸν. Αὐτὸ μᾶς φωνάζουν ὅλοι οἱ ἅγιοι· **Μετανοεῖτε!** Ὅπως ἐμεῖς ἤμασταν ἁμαρτωλοί, μετανόησαμε, καὶ γίναμε ἅγιοι, ἔτσι κ' ἐσεῖς.

Ποῦ μιλάω, σὲ πέτρες, σὲ πέτρινες καρδιές; Κοιτάξτε καλὰ, **μὴν παίζουμε μὲ τὴ θρησκεία!** εἶνε μεγάλο πρᾶγμα ἡ θρησκεία. Μὴ μένετε διστακτικοὶ καὶ ἀναποφάσιστοι. Ἀκούστε τὴ φωνή, τὸ κάλεσμα τοῦ Εὐαγγελίου.

Μέσα στὸ πλῆθος τοῦ κόσμου δώστε μου ψυχὲς μετανοούντων, ψυχὲς ποὺ ἔχουν μετανόησι· ἀνθρώπους ποὺ ἔπαψαν νὰ κλέβουν, ποὺ ἄφησαν τὴ μοιχεία καὶ τὴν πορνεία, ποὺ ἔκοψαν τὴ βλαστήμια, ποὺ σταμάτησαν τοὺς ὄρκους, τὶς ψευδορκίες, τὴν ἀδικία, τὴν ἐκμετάλλευσι. Ἔτσι ἦταν οἱ πρόγονοί μας. Σὲ καλύβες ζοῦσαν, καρέκλα νὰ καθήσουν δὲν εἶχαν, ραδιόφωνα καὶ ἄλλες ἀνέσεις τῆς νέας ζωῆς δὲν ἤξεραν, ἀλλὰ μέσ' στὶς καλύβες κατοικοῦσαν ἅγιοι καὶ ἄγγελοι. Τώρα μέσ' στὰ σπίτια τὰ μεγάλα, ποὺ ἔχουμε ἀπ' ὅλα καὶ δὲν λείπει τίποτα, θηρία καὶ δαίμονες καὶ ρεμάλια κατοικοῦν. Ἦμασταν μιὰ χώρα ἁγίων καὶ γίναμε χώρα ἀγρίων. Ὡ πατρίδα μας, ποῦ κατήντησες! Φοβάμαι, ἀδέρφια μου. Εἶμαι γέρος πλέον, φεύγω ἀπὸ τὸν κόσμον αὐτόν. Πιστεύω στὸ Χριστό καὶ στὸ ἱερὸ Εὐαγγέλιο. Σᾶς εἰδοποιῶ ὅτι, ἐὰν δὲν

μετανοήσουμε ὅλοι, μικροὶ - μεγάλοι, τότε θὰ γίνῃ σεισμὸς καὶ δὲν θὰ μείνῃ τίποτα ὄρθιο. Γι' αὐτὸ τὸ μόνο φάρμακο, ἡ μόνη σωτηρία εἶνε, ἄντρες γυναῖκες καὶ παιδιὰ νὰ δηλώσουμε τὴ μετάνοιά μας στὸ Χριστό.

Ποία εἶνε τώρα τὰ μεγάλα ἐγκλήματα στὴν πατρίδα μας; Τὸ ἓνα εἶνε **ἡ βλαστήμια**. Ἄλλοτε, ἑκατὸ χρόνια νὰ περνοῦσαν, βλαστήμια δὲν ἀκουγόταν. Τώρα γίναμε τὸ πλέον βλαστημο ἔθνος. Τὸ ἄλλο ἁμάρτημα εἶνε **ἡ πορνεία καὶ ἡ μοιχεία**. Σπάνιο τώρα πρᾶγμα νὰ βρεθῇ γυναίκα τίμια. Πορνεύουν καὶ μοιχεύουν δημοσίως ἀνδροχωρίστρες καὶ σείεται ὁ τόπος ἀπὸ τὰ σκάνδαλα. Τὸ τρίτο ἁμάρτημα εἶνε, ὅτι **δὲν γεννοῦν παιδιὰ**. Δυό, δυό, δυό... Καὶ σβήνει τὸ ἔθνος. Ἡ Ἀλβανία γεμάτη παιδιὰ, ἡ Σερβία γεμάτη παιδιὰ, ἡ Βουλγαρία γεμάτη παιδιὰ. Ἐμεῖς τίποτα· δυό, δυό..., καὶ γελᾶνε. Τὸ ἄλλο ἁμάρτημα εἶνε **οἱ ἐκτρώσεις**. Δολοφόνοι, δολοφόνοι! Σκοτώσατε τὰ παιδιὰ. Τί ἔρχεστε στὴν ἐκκλησία; Ὅποιος σκοτώνει παιδὶ στὴν κοιλία τῆς μάνας του, σκοτώνει τὸ Χριστό, τὴν πιὸ ἀθώα ὕπαρξι. Κι ἄλλο ἓνα ἁμάρτημα εἶνε ἡ χαρτοπαιξία, **τὰ τυχερὰ παιχνίδια**, ὁ τζόγος. Σᾶς παρακαλῶ σβῆστε αὐτὴ τὴ φωτιά, τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῦ Ἰουδά. Κανεῖς νὰ μὴν παίξῃ τέτοια παιχνίδια. Καλέστε τὸν ἱερέα νὰ σᾶς ἀγιάσῃ καὶ μὴν τὰ ξαναπιάσετε στὰ χέρια σας ποτέ. Ἀντὶ νὰ κυνηγᾶτε ἄνομα κέρδη, ἐλεεῖτε, ἐλεεῖτε, καὶ νὰ ζῆτε πάντα ἀγαπημένοι καὶ ἐνωμένοι.

* * *

Αὐτά, ἀδελφοί μου, εἶχα νὰ σᾶς πῶ. Καὶ τώρα φροντίστε νὰ τιμήσετε τὸ ὄνομα ποὺ ἀξιωθήκατε νὰ λάβετε. Λέγεστε τέκνα Χριστοῦ, Χριστιανοὶ ὀρθόδοξοι. **Τιμῆστε τὸ ὄνομά σας**.

Ὁ μέγας Ἀλέξανδρος, ἦταν γενναῖος, λιοντάρι στὶς μάχες. Στὸ στράτευμά του εἶχε ἓνα στρατιώτη ποὺ λεγόταν κι αὐτὸς Ἀλέξανδρος, ἀλλὰ ἐκεῖνος ἦταν δειλός, φοβητσίαρης. Προσπαθοῦσε ὁ βασιλεὺς νὰ τοῦ ἐμπνεύσῃ θάρρος καὶ γενναιότητα, μὰ ἐκεῖνος δὲν ἐφιλοτιμεῖτο ν' ἀλλάξῃ. Τὸν κάλεσε λοιπὸν καὶ τοῦ λέει· **Ἡ θ' ἀλλάξης ὄνομα, ἡ θ' ἀλλάξης διαγωγῇ**. Αὐτὸ λέει καὶ ὁ Χριστὸς σ' ἐμᾶς· **Ἡ θ' ἀλλάξετε διαγωγῇ, ἡ ν' ἀλλάξετε ὄνομα**. Ἄς φιλοτιμηθοῦμε κ' ἐμεῖς ὡς Χριστιανοὶ νὰ εἴμαστε δέντρα καρποφόρα Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ προσκομίσουμε στὸ Χριστὸ ἔργα πίστεως καὶ μετανόιας. **Ἄγιοι νὰ εἴστε**. Καὶ τότε, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θ' ἀκούσετε τὰ λόγια αὐτὰ ποὺ σᾶς εἶπα ἐδῶ μὲ πόνο καὶ μὲ δάκρυα, παρακαλῶ τὸ Θεὸ διὰ πρεσβειῶν τῶν ἁγίων νὰ εὐλογῇ καὶ ν' ἀγιάζῃ πάντας ὑμᾶς· ἀμήν.

(†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος

Ἀπομαγνητοφωνημένη ὁμιλία, ἡ ὁποία ἐγίνε στὸν ἰ. ναὸ Ἁγ. Ἀναργύρων τῆς κοινότητος Ἁγ. Ἀναργύρων - Ἀμυνταίου τὴν Τρίτη 1-11-1988, μὲ νῦν τίτλο. Καταγραφή καὶ σύντμησις 13-6-2025. Τὴν ὁμιλία αὕτη μελλοντικῶς θὰ μορφήτῃ νὰ τὴν ἀκούσετε χωρὶς συντομεύσεις σὲ σὲ τῆς σειρᾶς «ΣΚΟΠΟΝ ΔΕΔΩΚΑ ΣΕ» (πληροφορίες στὸ τηλέφωνο 23850-28868).

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεία Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΜΒ'
Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2681

Τοῦ ἁγ. μεγαλομάρτυρος Προκοπίου
Τρίτη 8 Ἰουλίου 2025

Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος
Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης

Ἡ ἀγαθὴ προαίρεσι ὁδηγεῖ στὴν Πίστι

Σήμερα, ἀγαπητοί μου, 8 Ἰουλίου, ἐορτάζει ὁ μεγαλομάρτυς ἅγιος Προκόπιος. Ὁ σημερινὸς ἅγιος δὲν ἦταν ἐξ ἀρχῆς πιστὸς στὸν ἀληθινὸ Θεό· **ἦταν ἄπιστος, εἰδωλολάτρης.**

Ἄς ἀνοίξουμε τὰ βιβλία τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ ἂς διαβάσουμε τὸ **συναξάρι** τοῦ ἁγίου, γιὰ νὰ δοῦμε πότε ἔζησε καὶ πῶς γνώρισε τὴν πίστι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὁ βίος του μᾶς μεταφέρει στὰ τέλη τοῦ 3ου αἰῶνος μετὰ Χριστόν, ὅταν αὐτοκράτωρ τοῦ Ῥωμαϊκοῦ κράτους ἦταν ὁ φοβερὸς Διοκλητιανός (284-305 μ.Χ.), ἓνας ἀπὸ τοὺς σκληρότερους διώκτες τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Βλέπουμε, ἀγαπητοί μου, ὅτι ὁ ἅγιος αὐτὸς ἔζησε σὲ κοινωνία εἰδωλολατρικὴ καὶ σὲ χρόνια ποὺ οἱ Χριστιανοὶ ἦταν πολὺ λίγοι. Ἀπὸ πλευρᾶς θρησκείας γεννήθηκε στὰ Ἱεροσόλυμα **σὲ οἰκογένεια μικτὴ.** Ὁ πατέρας του, ποὺ λεγόταν Χριστοφόρος, ἦταν πιστὸς στὸ Χριστό, ἀλλ' ἀπέθανε νωρὶς καὶ τὸν ἄφησε ὀρφανό. Ἡ μητέρα του, ποὺ λεγόταν Θεοδοσία, ἦταν φανατικὴ εἰδωλολάτρισσα καὶ ἀνέλαβε τὴν ἀνατροφή του. Τί ἐξέλιξι θὰ περιμένε κανεὶς νὰ ἔχη αὐτὸς ὁ νέος; Καὶ ὅμως ἡ ἀγαθὴ του προαίρεσι τὸν ὠδήγησε ἀπὸ τὴν εἰδωλολατρία στὴν πίστι τοῦ Χριστοῦ.

Πῶς ὁ ἅγιος Προκόπιος μεταβλήθηκε; **Ἡ ἀλλαγὴ του** μοιάζει πολὺ μὲ τοῦ ἀποστόλου Παύλου καὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος, φανατικὸς διώκτης τῶν Χριστιανῶν, πῆγαινε νὰ συλλάβῃ πιστοὺς γιὰ νὰ τοὺς φέρῃ δεμένους νὰ δικαστοῦν· καθὼς ὅμως πλησίαζε στὴ Δαμασκὸ εἶδε ὄραμα συνταρακτικό, φῶς ἐκτυφλωτικὸ τὸν θάμπωσε κι ἄκουσε τὸ Χριστὸ νὰ τοῦ λέῃ «**Σαοὺλ Σαοὺλ, τί με διώκεις;**» (Πράξ. 9,4· 22,7· 26,14)· ἔτσι ἄλλαξε ζωὴ. Ὁ δὲ μέγας Κωνσταντῖνος, ὅταν ἦταν ἀκόμα εἰδωλολάτρης, εἶδε τὸ θαυμαστὸ ἐκεῖνο ὄραμα στὸν οὐρανό, ἀστέρια νὰ σχηματίζουν τὸν

τίμιο σταυρὸ μὲ τὴν ἐπιγραφὴ «**ΕΝ ΤΟΥΤῳ ΝΙΚΑ**»· ἔτσι πίστεψε καὶ νίκησε. Ὅπως λοιπὸν κάλεσε ὁ Θεὸς ἐκείνους, ἔτσι κάλεσε καὶ τὸν ἅγιον Προκόπιο, μὲ ἓνα θαυμαστὸ ὄραμα.

Ἡ Θεοδοσία πῆρε τὸν υἱό της, ποὺ ἀρχικὰ λεγόταν *Νεανίας*, τὸν ὠδήγησε στὸν Διοκλητιανό, ποὺ τότε βρισκόταν στὴν Ἀντιόχεια, καὶ κατάφερε δίνοντας καὶ χρήματα νὰ διοριστῇ ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα ὁ υἱὸς της δούκας τῆς Ἀλεξανδρείας, μὲ τὴν ἐντολὴ νὰ ἐκτελέσῃ αὐτὸς ἐκεῖ τὸν διωγμὸ καὶ νὰ τιμωρήσῃ τοὺς Χριστιανούς. Βαδίζοντας ὅμως ὁ δούκας πρὸς τὴν Ἀλεξάνδρεια ξέσπασαν αἵφνης ἀστραπὲς καὶ βροντές, ἄκουσε ἀπὸ τὸν οὐρανὸ φωνὴ νὰ τὸν καλῇ μὲ τὸ ὄνομά του, καὶ τὸν ἐπιπλήττῃ γιατί διώκοντας τοὺς Χριστιανούς στρέφεται κατὰ τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ τὸν ἀπειλῇ ὅτι, ἐὰν δὲν ἐγκαταλείψῃ αὐτὴ τὴν ἐπιχείρησι τοῦ διωγμοῦ τῶν Χριστιανῶν, θὰ θανατωθῇ. Αὐτὸς τὴ στιγμὴ ἐκείνη παρακάλεσε ἐκείνον ποὺ τοῦ ἔλεγε τὰ λόγια αὐτὰ νὰ τοῦ ἐμφανισθῇ πιὸ καθαρά. Τότε **εἶδε ἓνα σταυρὸ νὰ λάμπῃ σὰν κρύσταλλο** καὶ ἄκουσε ἀπὸ αὐτὸν φωνὴ νὰ τοῦ λέῃ· «Ἐγὼ εἶμαι ὁ ἐσταυρωμένος Υἱὸς τοῦ Θεοῦ». Ἐκεῖ τοῦ ἀποκαλύφθηκε ὅλο τὸ μυστήριον τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας. Διακόπτει λοιπὸν τὴν πορεία του, γυρίζει στὴ Σκυθόπολι τῆς Παλαιστίνης καὶ διατάζει νὰ τοῦ κατασκευάσουν ἓνα σταυρὸ ἀπὸ χρυσὸ καὶ ἀσήμι σὰν ἐκείνον ποὺ εἶδε στὸ ὄραμα.

Ἔτσι πίστεψε, ἀποφάσισε νὰ γίνῃ Χριστιανὸς καὶ **βαπτίσθηκε.** Ἀπὸ ἐκεῖ ἀρχίζει ἡ νέα περίοδος τῆς ζωῆς του, ἡ ζωὴ ἐν Χριστῷ.

Ἐνῷ διατηροῦσε ἀκόμη τὸ ἀξίωμα του εἶχε μία πολεμικὴ ἐπιτυχία, κατήγαγε μεγάλη νίκη κατὰ τῶν Σαρακηνῶν. Ἡ μητέρα του τὸν προέτρεπε νὰ προσφέρῃ εὐχαριστήριες θυσίεις στὰ εἰδωλα. Αὐτὸς τότε ἀρνήθηκε καὶ τῆς φανέρωσε πλέον ποιὸν πίστεψε καὶ λατρεύει. Ἀσπλαχνη μᾶνα ἐκείνη πηγαίνει ἀμέσως καὶ

τὸν καταγγέλλει ὡς Χριστιανὸν στὸν βασιλέα. Αὐτὸς ἀναθέτει στὸν ἡγεμόνα τῆς Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης **Οὐλκιο** νὰ τὸν ἀνακρίνη. Μπροστά του ὁ γενναῖος δοῦλος τοῦ Χριστοῦ **ὠμολόγησε μὲ παρρησία τὴν πίστι του**. Κατ' ἐντολὴν τοῦ Οὐλκίου τὸν χτύπησαν σκληρὰ καὶ τὸν ἔκλεισαν δέσμιο στὴ φυλακὴ βλέποντάς τον μισοπεθαμένο πλέον. Τότε ὁμως τὸν ἐπισκέφθηκε ὁ Κύριος, τὸν ἔλυσε ἀπὸ τὰ δεσμά καὶ τοῦ χάρισε τὸ νέο ὄνομα **Προκόπιος**.

Μετὰ ἀπὸ αὐτὰ ὠδήγησαν τὸν φυλακισμένο μέσα στὸ ναὸ τῶν εἰδώλων. Μὲ τὴν προσευχὴ του **ἔκανε τὰ εἶδωλα** ποὺ ὑπῆρχαν ἐκεῖ νὰ πέσουν καὶ **νὰ συντριβοῦν**. Τὸ θαυμαστὸ αὐτὸ γεγονὸς ἦταν ἐκεῖνο ποὺ εἴλκυσε στὴν πίστι τοῦ Χριστοῦ πολλούς, μέχρι κι αὐτὴν ἀκόμα τὴ σκληρὴ εἰδωλολάτρισσα μάνα του, ἡ ὁποία ἔγινε Χριστιανή. Ἐφερε λοιπὸν στὸ Χριστὸ τοὺς στρατιῶτες δύο ταγμάτων μαζί μὲ τοὺς στρατηγούς των, τὸ Νικόστρατο καὶ τὸν Ἀντίοχο· εἴλκυσε στὴν πίστι 12 ἀκόμη γυναῖκες συγκλητικές, συζύγους δηλαδὴ ἐπισήμων ἀνδρῶν· καὶ τέλος εἴλκυσε καὶ αὐτὴ τὴ μητέρα του, τὴ Θεοδοσία. **Ὅλοι αὐτοὶ μαρτύρησαν** καὶ ἀποκεφαλίσθηκαν. Τὰ βāsana ὁμως τοῦ ἁγίου Προκοπίου δὲν τελείωσαν. «*Ὡδε ἡ ὑπομονὴ τῶν ἁγίων*» (Ἀπ. 13,10· 14,12).

Κατόπιν ἀνακρίνεται ἀπὸ νέο ἡγεμόνα, τὸν **Φλαβιανό**, ὁ ὁποῖος διαδέχθηκε τὸν Οὐλκιο. Αὐτὸς δίνει διαταγὴν σὲ κάποιον ὑπηρέτη ποὺ λεγόταν Ἀρχέλαος νὰ χτυπήσῃ τὸν ἅγιο Προκόπιο μὲ σπαθί στὴν κοιλιά, μὰ μόλις ἐκεῖνος σηκώνει τὸ χέρι ἐναντίον του πέφτει στὴ γῆ νεκρός. Καὶ ὁ ἅγιος μεγαλομάρτυς ὑπομένει ἀλύγιστος τοὺς τελευταίους πλέον βασανισμούς. Τὸν τεντώνουν μὲ σχοινιά, τοῦ ξύνουν τὸ σῶμα, τὸν ἀπλώνουν πάνω σὲ ἀναμμένα κάρβουνα νὰ ψηθῇ καὶ καταβρέχουν τὰ ἐγκαύματά του μὲ ξίδι· τοῦ βάζουν στὴ φούχτα φωτιά καὶ λιβάνι καὶ αὐτὸς κρατάει τὸ χέρι του ἀκίνητο μέχρι ποὺ καίγεται ὁλόκληρο, γιὰ νὰ μὴ φανῇ στοὺς ἀσεβεῖς ὅτι πετώντας τὴ φωτιά μὲ τὸ λιβάνι προσφέρει θυσία στὰ εἶδωλα. Καὶ μετὰ ἀπ' ὅλα αὐτὰ τὸν κρεμοῦν, τοῦ ξύνουν τὸ σῶμα, τοῦ δένουν τὰ χέρια· ἀλλ' ἐνῶ ἐτοιμάζονται νὰ τὸν ρίξουν σὲ πυρῶμένο φοῦρνο, μόλις ἔκανε τὸ σημεῖο τοῦ σταυροῦ τοῦ Κυρίου, ὁ φοῦρνος σβήνει.

Τέλος τὸν καταδικάζουν ν' ἀποκεφαλισθῇ μὲ σπαθί· καὶ μόλις τοῦ κόβουν τὸν αὐχένα ἀνεβαίνει στεφανωμένος στοὺς οὐρανούς.

* * *

Τί ἦταν πρῶτα ὁ ἅγιος Προκόπιος, ἀδελφοί μου; Ὅ,τι τὸν δίδαξε ἡ εἰδωλολάτρισσα μάνα·

ἦταν ἄπιστος, εἰδωλαλάτρης, πίστευε καὶ λάτρευε τὰ δαιμόνια. Ἦταν σκοτάδι - νύχτα, κ' ἔγινε φῶς - ἡμέρα· ἦταν λύκος ἄγριος κ' ἔγινε πρόβατο, ἦταν κοράκι μαῦρο κ' ἔγινε περιστέρι λευκό, ἦταν εἰδωλολάτρης κ' ἔγινε Χριστιανός. Πῶς; Μὲ τὸ θαῦμα τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Ἄκουσε φωνὴ ἀπὸ τὸν οὐρανό, δέχτηκε τὴν πρόσκλησι, πίστεψε κ' ἔγινε μάρτυρας καὶ ὁμολογητῆς τῆς πίστεώς μας. Κι ὅταν πίστεψε στὸ Χριστὸ κ' ἔγινε πιστὸ ὄργανο τῆς θείας βουλήσεως, κατῴρθωσε ὅσα δὲν κατορθώνουν παπᾶδες καὶ δεσποτάδες.

Λένε μερικοί, ὅτι τὸ Εὐαγγέλιο εἶνε γιὰ τοὺς ῥασοφόρους, καλογέρους καὶ παπᾶδες. Ὅχι· τὸ Εὐαγγέλιο εἶνε γιὰ ὅλους ἀνεξαιρέτως, εἶνε ὅπως ὁ ἥλιος τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἡ αὔρα τῆς γῆς.

Στενάζει ἡ Γῆ ζητώντας σωτηρία. **Μία εἶνε ἡ ἐλπίδα τοῦ κόσμου**. Δὲν εἶνε οὔτε ἡ Ἀμερικὴ οὔτε ἡ Ῥωσία, οὔτε οἱ ἀλλαγὲς καθεστώτων καὶ κυβερνήσεων. Ποιά εἶνε ἡ ἐλπίδα μᾶς τὸ δείχνει σήμερα ὁ ἅγιος Προκόπιος.

Ἦταν ἄνθρωπος εὐθύς, εἰλικρινὴς καὶ τίμιος. Λάτρευε τὸ ψεῦδος γιὰτὶ δὲν τὸν εἶχε κανεὶς διδάξει τὴν ἀλήθεια. Ὁ Κύριος ὁμως, ποὺ γνωρίζει τὰ μύχια τῶν καρδιῶν, εἶδε καὶ τὴ δική του καρδιά, εἶδε ὅτι ἔχει ἀγαθὴ προαίρεσι καὶ ἀγαπᾷ τὴν ἀλήθεια. Καὶ τοῦ ἐμφανίστηκε μὲ τρόπο συγκλονιστικό, μὲ σεισμό ποὺ γκρέμισε τὰ εἶδωλα. Κι ὅταν **ἡ Ἀλήθεια** μὲ ἄλφα κεφαλαῖο, ὅταν δηλαδὴ **ὁ Χριστός**, ἔλαμψε μπροστά του, τότε ὁ ἅγιος Προκόπιος τὴν δέχθηκε, τὴν ἀσπάστηκε· ἀλλὰ καὶ τὴν κήρυξε στοὺς ἀνθρώπους, καὶ τὴν ὠμολόγησε ἐνώπιον ἡγεμόνων, καὶ τέλος τὴν ὑπέγραψε καὶ μὲ τὸ αἷμα του. Τίποτα δὲν τὸν ἐμπόδισε· οὔτε ἡ μάνα του, οὔτε ἡ νεαρὰ ἡλικία του, οὔτε τὸ ὑψηλὸ ἀξίωμά του, οὔτε ἡ σχέσι του μὲ τὸν αὐτοκράτορα καὶ τοὺς ἄλλους ἀξιωματούχους τοῦ κράτους. Ὅλα τὰ κατεφρόνησε, ὅλα τὰ θυσίασε γιὰ τὸ Χριστό· καὶ συγγένεια, καὶ ὑψηλὴ θέσι, καὶ μέλλον, καὶ ζωὴ, καὶ πνοή, καὶ τὸ αἷμα του.

Ἐορτάζει σήμερα. Καὶ ἡ ἐορτὴ του φωνάζει σὲ κάθε καλοπροαίρετον ἄνθρωπο ποὺ διψᾷ γιὰ τὴ Χάρι καὶ τὴν Ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ· Ἄς μὴ πιστεύουν οἱ ἄλλοι, δικαίωμά τους· ἐσὺ **ζήτησε καὶ βρὲς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν**, τὸν σταυρωθέντα καὶ ἀναστάντα γιὰ τὴν σωτηρία μας, καὶ δέξου τὴν συγκλονιστικὴ του Ἀλήθεια ποὺ εἰσάγη στὴν σωτηρία.

Μακάρι σὲ ὅλους ν' ἀστράψῃ τὸ φῶς καὶ νὰ γίνῃ ὁ σεισμὸς ποὺ γκρεμίζει τὰ εἶδωλα.

(†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος

Σύνθεσι ἀπομαγνητοφωνημένων ἀποσπασμάτων δύο ὁμιλιῶν, οἱ ὁποῖες ἔγιναν στὸν ἱ. ναὸ Ἁγ. Προκοπίου Κλαδορράχης - Φλωρίνης τὴν 8-7-1979 καὶ τὴν 8-7-1990, μὲ νέο ἐνῆαιο τῶρα τίτλο. Καταγραφή, σύνθεσις καὶ ἀναπλήρωσις 28-5-2025.